

отъ Цариградъ докарвахъ пѣши и конни войски съ топове а числото на вътрѣшнитѣ баши-бозуци всѣки часъ се умножаваше. Адилъ паша съ подчиненитѣ нему заповѣдници Хафѣза и Селями потеглихъ противъ Панагюрище отъ югъ, а пакъ друга войска отиваше къмъ Срдняя гора отъ къмъ Севѣро-Западъ изъ София прѣзъ Златица. Хасанъ паша, повиканъ изъ Нишъ, тръгна отъ София направо по шосето прѣзъ Траяновитѣ врата за Татаръ-Пазарджикъ. Явно е, че възстанниците нищо неможяхъ да направятъ противъ тѣзи съсредоточавани дѣйствия на редовнитѣ войски.

Адилъ и Хафѣзъ най напредъ распяхъ възстанниците отъ Стрѣлча и като имаха постоянни битки съ тѣхъ упяхъ се право за Панагюрище. Въ Петъкъ на 12 Маия (н. к.) Турцитѣ които бѣхъ единъ полкъ пѣхота, 1500 бишибозуци съ три топа, воювахъ противъ 150 възстанници при «Балабановий лѣсъ» и ги принудихъ да отстъпятъ. До самото Панагюрище стана нова битка, въ която възстанниците гърмѣхъ съ тѣхнитѣ дървени топове; но подиръ единъ бой, който трая 1 1/2 часъ тѣ се принудихъ да се откажатъ отъ надѣждата че ще увардятъ отечеството си и тѣй оставихъ своитѣ обкопи. Тогазъ подъ заповѣдничеството на Хафѣзъ-паша захвана се ужасното бомбардиране на градътъ. Турцитѣ събориха двѣтъ църкви, двѣтъ мъжки училища и всичкитѣ по-голѣми и по-хубави къщи, безъ да имаше нѣкой да имъ се противи; защото четитѣ продължавахъ да се биятъ съ башибозуцитѣ и отидохъ съ множество народъ въ горитѣ. Презъ нощта побѣдителитѣ влѣзохъ въ градътъ и захва-